

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19C/301/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114232265
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114232265.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zast.: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, adresa na doručovanie: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava proti žalovanému: P. Č., A.. XX.X.XXXX, W. U. XXX, XXX XX U., o zaplatenie sumy 253,39 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 23,39 eura s 8,5 % úrokmi z omeškania ročne od 27.9.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 12.12.2014 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 253,39 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 27.9.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvu č. A6744268, a v zmysle predmetnej zmluvy vypožičal žalovanému SIM kartu, ktorá mu umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom.

Ďalej uviedol, že v snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 184 eur s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka a to Rozsudkom KS Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka, je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Zároveň uviedol, že sa predmetnou žalobou domáha nároku na náhradu škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Huawei MediaPad 7 Lite vo výške 230 eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t.z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú mu žalovaný spôsobila tým, že získal telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že sa podpisom dodatku zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Žalobca poukázal, že uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatkov plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne

mohla vzniknúť. Nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanému neprímerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovaného a ani sebe zabezpečiť neprímeraný majetkový prospech, mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovaného. Žalovaný si bol v zmysle čl. 3 bod 3.7 dodatkov vedomý, že telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatkoch, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou z toho dôvodu, že sa zaviazal využívať služby po dobu dohodnutú v Dodatkoch, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda, minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telekomunikačného zariadenia. Okrem škody za telefón/telekomunikačné zariadenie žalobcovi vznikli aj ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, ktoré si z dôvodu náročnosti dokazovania neuplatňuje. Výška spôsobenej skutočnej škody, ktorú žalovaný spôsobil je pri akciovej cene telekomunikačného zariadenia Huawei MediaPad 7 Lite vo výške 19 eur a predajnej cene 249 eur, je v sume 230 eur. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb v sume 45,39 eur vyfakturovaných v období 2013/05 - 2013/06. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 12.9.2013 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za telefón/telekomunikačné zariadenie a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 2 eur odpísaná a preto si ju žalobca v tomto konaní neuplatnil.. Žalovaný na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou pohľadávky vo výške 20 eur. Vzhľadom na uvedené je výška pohľadávky žalobcu za poskytnuté služby v sume 23,39 eur eur. Ďalej uviedol, že si uplatňuje nárok na úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 27.9.2013.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom, zmluvou č. A6744268 a dodatkami k zmluve, faktúrami, pokusom o pokonávku, dokladom o predajnej cene mobilného zariadenia, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A6744268 zo dňa 15.1.2013 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Mobilný internet Premium.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“).

Zo Všeobecných podmienok a to z článku 17 bodu 17.5 vyplýva, že zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi Účastníkom a spoločnosťou Orange Slovensko, teda účastníkmi tohto konania, ktoré nie sú v Zmluve a Všeobecných podmienkach výslovne upravené, sa riadia ustanovenia zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a ak tieto nie sú upravené, tak sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Podľa bodu 4.4 písm. a) článku 4 Všeobecných podmienok poskytovania verejnej elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“) spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

Podľa bodu 4.10 článku 4 Všeobecných podmienok ukončením platnosti zmluvy nezaniká povinnosť účastníka uhradiť cenu poskytnutých služieb, ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko. Spoločnosť Orange Slovensko pri zániku zmluvy zašle účastníkovi konečné vyúčtovanie, ktoré je účastník povinný uhradiť.

Podľa bodu 6.2 článku 6 Všeobecných podmienok okrem povinností upravených v týchto všeobecných podmienkach je účastník povinný používať službu iba v súlade s príslušnou zmluvou alebo jej dodatkom,

zákonom a všeobecnými podmienkami, platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka, ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto všeobecných podmienok.

Podľa bodu 11.14 článku 11 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny účastníkovi poskytnutej alebo účastníkom požadovanej služby za každý deň omeškania až do jej zaplatenia.

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovaného žalovanému zo dňa 12.9.2013 vyplýva, že žalobca upozornil žalovaného, že voči nemu eviduje splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté služby za mesiace máj 2013 až jún 2013 v sume 45,39 eur a zároveň, že je povinný z dôvodu porušenia zmluvných povinností vyplývajúcich z predmetných dodatkov k zmluvám o pripojení a samotných zmlúv o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu v celkovej výške 230 eur. Pohľadávku ho vyzval uhradiť s tým, že ak nebude pripísaná na účet spoločnosti Orange Slovensko, a.s. najneskôr v posledný deň lehoty uvedenej v tomto liste a to dňa 26.9.2013, bude ju vymáhať súdnou cestou.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 Zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník opakovane neoprávnenne zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z neobanlivosti, ak nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, ak pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, ak opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, ak opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas

celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Predmetný právny vzťah súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvy, ktoré uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o pripojení spolu s dodatkami, na základe čoho boli žalovanému poskytované dohodnuté služby, no túto cenu za tieto služby, tak ako mu boli vyčíslené v jednotlivých faktúrach, neuhradil. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté služby vo výške 23,39 eur je opodstatnený a v tejto časti žalobe vyhovel.

Žalovaný tým, že nezaplatil cenu za poskytnuté služby ani v dodatočnej lehote určenej žalobcom v pokuse o pokonávku, teda do 26.9.2013, dostal sa dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty, teda dňom 27.9.2013, do omeškania. Týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho Zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 8,5 % ročne od 27.9.2013 do zaplatenia zo sumy 23,39 eur.

Vo zvyšku žalobcom uplatňovaný nárok predstavoval nárok na zaplatenie sumy 230 eur titulom náhrady škody, ktorá predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou odpredaných koncových telekomunikačných zariadení a tzv. akciovou cenou.

Z vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody v predmetnom dodatku k zmluve o pripojení tak ako je to uvedené vyššie vyplýva, že žalobca sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), vznik škody ako majetkovej ujmy, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka, o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať jednak na prípad porušenia mimozáväzkovej povinnosti (v tomto prípade ide o zodpovednosť ex delicto - škoda spôsobená mimo existencie záväzkového vzťahu medzi škodcom a poškodeným) a jednak na prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením zmluvnej (záväzkovej) povinnosti (ide o zodpovednosť charakteru ex contractu).

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých štyroch vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Ako už súd uviedol vyššie, jedným z predpokladov zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody, pričom dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným

ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu vecí do predchádzajúceho stavu (R 55/1971).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou koncových telekomunikačných zariadení a ich akciovou cenou.

Z vyššie citovaných ustanovení tak ako boli dojednané v dodatku k zmluve o pripojení ako aj Všeobecných podmienkach, účastníci konania v dodatku k zmluve o pripojení uzavreli aj dohodu o predaji koncového telekomunikačného zariadenia, a to presne uvedeného v jednotlivom dodatku a za v ňom uvedenú kúpnu cenu, ktoré bolo žalovanej ako účastníkovi predávané z majetku podniku so zľavou. V tejto časti možno potom predmetný dodatok hodnotiť ako kúpnu zmluvu, keďže v predmetných ustanoveniach boli dojednané všetky podstatné náležitosti tak ako ich upravuje ustanovenie § 588 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Opakovane boli povinnosti ohľadom predaja telekomunikačného zariadenie upravené aj v ďalších ustanoveniach či už v dodatku k zmluve ako aj vo Všeobecných podmienkach tak ako sú už vyššie citované v čl. 2 bod 2.1 o povinnosti účastníka zaplatiť podniku kúpnu cenu vo výške uvedenej v čl. 1 bod 1.2 a v čl. 2.7 povinnosť žalobcu ako podniku predať žalovanému ako účastníkovi telekomunikačné zariadenie za kúpnu cenu a previesť na účastníka vlastnícke právo k telekomunikačnému zariadeniu a odovzdať mu.

Žalobca teda umožnil žalovanému na základe dodatku k zmluve kúpu telekomunikačného zariadenia za ním určené zníženú kúpnu cenu v rámci jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie podľa názoru súdu zamerané výhradne na účel získania klientov. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia/ telefónu, tak nie je následkom protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Je neprípustné, aby takýto zmluvný konsenzus bol v prípade nesplnenia očakávaní, ktoré do zmluvného vzťahu žalobca vkladal, z jeho strany reparaovaný prehodením predmetného rozhodnutia o predaji telekomunikačného zariadenia za dojednanú cenu s tvrdením o spôsobení škody. Keďže žalobca obdržal dojednanú kúpnu cenu, nakoľko túto skutočnosť nijako nespochybnil, má súd za to, že k protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu nedošlo, teda žalobca nepreukázal vznik škody ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, neunesol dôkazné bremeno, preto súd žalobu v časti nároku na zaplatenie náhrady škody v sume 180 eur spolu s jej príslušenstvom zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „ O.s.o.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

V danej právnej veci súd konanie v časti uplatneného návrhu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 230 eur s prísl. zamietol a vo zvyšnej časti návrhu žalobcu pokiaľ ide o istinu vo výške 23,39 eur s príslušenstvom vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu bol v konaní úspešný žalovaný, čo predstavuje 90 %. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca, čo predstavuje 10 %.

Právo na náhradu trov konania vo výške 80 % (90 % -10 %) by prináležalo žalovanému, ale tomu trovy konania nevznikli, preto súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.